درس ساختمان دادهها دانشکده ریاضی. دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی تدریس توسط: حسین جوهری

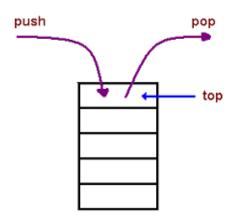
ساختار دادههای ساده: پشته و صف

stack ۱ پشته

پشته مجموعهای مرتب از عناصر است که اعمال دسترسی، درج و حذف از آن تنها در یک سوی آن (اصطلاحا بالای پشته) انجام پذیر است. در واقع به یک عنصر داخل پشته نمی توان دسترسی پیدا کرد مگر اینکه عناصر بالای آن از پشته حذف شوند. علارغم این محدودیت، این ساختار داده بطور طبیعی در پیاده سازی بعضی از الگوریتمها و حل مسائل پرکاربرد ظاهر می شود. در این درس چند نمونه از کاربرد پشته در طراحی الگوریتمها را ذکر می کنیم.

در پایین سه عمل اصلی ویژه ساختار داده انتزاعی پشته ذکر شده است.

- عنصر x را در بالای پشته درج می کند. $\mathbf{push}(\mathbf{x})$
- (pop عنصر بالای پشته را حذف و آن را برمی گرداند
 - top() عنصر بالای پشته را برمیگرداند

۱.۱ پیادهسازی پشته

پشته را می توان با کمک گرفتن از آرایه و یک متغیر کمکی که تعداد عناصر موجود در پشته را نگه می دارد به راحتی پیاده سازی کرد (حتی می توان از اندیس اول آرایه به عنوان متغیر کمکی که اندازه پشته را نگه می دارد استفاده کرد.) در پایتون می توان از ساختار لیست برای پیاده سازی پشته استفاده کرد. در اینجا عمل push را می توان با متد ArrayStack پیاده سازی کرد. در زیر پیاده سازی کلاس ArrayStack با استفاده از لیست پایتون نشان داده شده است. موقعی که پیده خالی باشد و اعمال pop و top فراخوانی شود یک وضعیت استثنائی (exception) گزارش می شود که مانند گزارش یک پیغام خطاست.

```
class Empty(Exception):
  pass
class ArrayStack:
def __init__ (self):
 self.data = [ ] # nonpublic list instance
def __len__(self):
 return len(self.data)
def is empty(self):
 return len(self.data) == 0
def push(self, e):
 self.data.append(e) # new item stored at end of list
def top(self):
 if self.is empty():
  raise Empty('Stack is empty')
 return self.data[-1] # the last item in the list
def pop(self):
 if self.is empty():
  raise Empty( 'Stack is empty' )
 return self.data.pop( ) # remove last item from list
```

با توجه به کد بالا و بحثهایی که در دروس قبل در مورد زمان اجرای append کردیم، جدول زیر زمان اجرای اعمال اصلی پشته را نشان می دهد. (دقت کنید در تکنیک آرایه پویا، زمانی که عناصر از انتهای آرایه حذف می شوند، در صورتی که تعداد عناصر از حافظه اختصاصی خیلی کمتر شود، عمل فشرده سازی shrink انجام می شود و بخشی از حافظه آرایه آزاد می شود. این مانند حالت append است با این تفاوت که اینجا حافظه اختصاص یافته آزاد می شود. به همین دلیل زمان اجرای عمل pop بصورت سرشکنی O(1) محاسبه شده است.)

Operation	Running Time
S.push(e)	$O(1)^*$
S.pop()	O(1)*
S.top()	O(1)
S.is_empty()	O(1)
len(S)	O(1)

^{*}amortized

پشته با اندازه ثابت میتوانیم از یک آرایه با طول ثابت برای پیاده سازی پشته استفاده کنیم. در اینجا فرض بر این است که تعداد عناصر پشته از یک مقدار MAX (که از قبل تعیین می شود) فراتر نمی رود. در این پیاده سازی زمان

حذف و اضافه به پشته O(1) خواهد بود اما همانطور که گفته شد تعداد عناصر پشته نمی تواند از مقدار آستانهای بیشتر باشد.

۲.۱ کاربرد پشته در طراحی الگوریتمها

مسئله تطبیق پرانتزها در متون و عبارات ریاضی، بطور معمول از پرانتزها (کروشهها و آکولادها) استفاده می شود. چک کردن اینکه یک عبارت ریاضی (یا کد برنامه نویسی) درست پرانتزبندی شده است یکی از وظایف ویرایشگرهای کامپیوتری است. برای تطبیق پرانتزها و چک کردن درستی آنها میتوان از ساختار داده پشته استفاده کرد. کد زیر این کار را کرده است.

```
1 def is_matched(expr):
     """Return True if all delimiters are properly match; False otherwise."""
    lefty = '({['}
                                                     # opening delimiters
      righty = ')}] '
                                                     # respective closing delims
      S = ArrayStack()
      for c in expr:
 7
        if c in lefty:
 8
          S.push(c)
                                                     # push left delimiter on stack
9
        elif c in righty:
10
          if S.is_empty():
11
            return False
                                                     # nothing to match with
12
          if righty.index(c) != lefty.index(S.pop()):
13
            return False
                                                     # mismatched
                                                     # were all symbols matched?
      return S.is_empty()
```

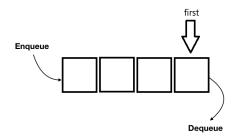
Code Fragment 6.4: Function for matching delimiters in an arithmetic expression.

از کاربردهای دیگر پشته، میتوان به مسئله تطبیق تگهای HTML اشاره کرد (به صفحات ۲۳۷ و ۲۳۸ کتاب مراجعه شود.)

Queue ۲ صف

صف همانند پشته مجموعهای مرتب از اشیا است با این تفاوت که حذف و اضافه در آن بر اساس اصل FIFO (آنکه زود آمده زودتر میرود) استوار است. در پایین سه عمل اصلی ویژه ساختار داده انتزاعی صف ذکر شده است.

- عنصر x را به انتهای صف اضافه می شود. enqueue(x) •
- (dequeue عنصر اول صف را برمی گرداند و آن را صف خارج می کند.
 - ()first عنصر اول صف را برمی گرداند.

۱.۲ پیادهسازی صف

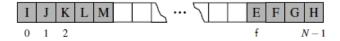
برای پیاده سازی صف در پایتون (همانند پشته) می توان از ساختار لیست استفاده کرد. می توان با استفاده از دستور append عمل enqueue را پیاده سازی کرد و از دستور $pop(\cdot)$ برای پیاده سازی enqueue استفاده کرد (دستور $pop(\cdot)$ اما این پیاده سازی چندان کارا نیست. حذف عنصر اول لیست بسیار پرهزینه است و هر بار انجام آن مستلزم شیفت عناصر داخل لیست است. یک راه حل این است که عناصر را واقعا از لیست حذف نکنیم و از یک متغیر اضافه (که شروع صف را در لیست نشان می دهد) استفاده کنیم. به شکل زیر توجه کنید. اندیس f در لیست به محل اولین عنصر لیست اشاره می کند.

اما این راه حل مشکل دیگری ایجاد میکند. طول لیست با ورود عناصر به صف مدام افزایش می یابد اما خروج از صف باعث آزادسازی حافظه و کاهش طول لیست نمی شود. برای مثال موقعیت می تواند جوری شود که طول لیست به ۱۰۰۰۰ رسیده اما تنها یک عنصر در صف وجود دارد. برای رفع این مشکل می توان از تمهید لیست چرخشی استفاده کرد. در این راه حل، در ابتدای کار یک مقدار آستانه MAX برای بیشترین تعداد عناصر حاظر در صف درنظر گرفته می شود و سپس لیستی خالی با طول MAX ایجاد می شود.

MAX = 100000 # for example data = [None] *MAX

متغیر f کماکان به اندیس اول صف اشاره میکند.

وقتی میخواهیم عنصر اول صف را خارج کنیم کافی است مقدار f را یک واحد به سمت راست (بصورت گردشی) با استفاده از دستور زیر شیفت دهیم:

f = (f + 1) % MAX

اگر متغیر size تعداد عناصر در صف را در خود جای داده باشد برای پیدا کردن اندیس آخر صف میتواند از دستور زیر استفاه کرد.

end = (f + size) % MAX

در پیادهسازی لیست چرخشی برای صف، زمان اجرای dequeue و برابر با O(1) خواهد بود اما این محدودیت را دارد که تعداد عناصر صف نمی تواند از یک مقداری بیشتر باشد. برای رفع این محدودیت، هر بار که لیست پر شد و تعداد عناصر به مقدار آستانه MAX رسید می توان اندازه لیست را دو برابر کرد (که این البته خود عملی زمانبر است.)

کلاس ArrayQueue در صفحات ۲۶۳ و ۲۶۴ کتاب مرجع ساختار داده صف را با استفاده از لیست پایتون (با حذف و اضافه چرخشی) پیادهسازی کرده است. در این پیادهسازی هر وقت لیست پر شد، اندازه آن با استفاده از متد resize دو برابر می شود.

```
1 class ArrayQueue:
    """FIFO queue implementation using a Python list as underlying storage."""
3
    DEFAULT_CAPACITY = 10
                                         # moderate capacity for all new queues
    def __init__(self):
6
       """Create an empty queue."""
7
      self._data = [None] * ArrayQueue.DEFAULT_CAPACITY
8
       self.\_size = 0
        self.\_front = 0
28
      def dequeue(self):
29
         ""Remove and return the first element of the queue (i.e., FIFO).
30
31
        Raise Empty exception if the queue is empty.
32
33
        if self.is_empty():
34
          raise Empty('Queue is empty')
35
        answer = self._data[self._front]
36
        self.\_data[self.\_front] = None
                                                        # help garbage collection
37
        self.\_front = (self.\_front + 1) \% len(self.\_data)
38
        self. size -= 1
        return answer
40
      def enqueue(self, e):
41
        """Add an element to the back of queue."""
42
        if self._size == len(self._data):
43
          self._resize(2 * len(self.data))
                                                # double the array size
        avail = (self._front + self._size) % len(self._data)
44
45
        self._data[avail] = e
46
        self.\_size += 1
47
48
    def _resize(self, cap):
                                                # we assume cap >= len(self)
        """Resize to a new list of capacity >= len(self)."""
49
50
        old = self.\_data
                                              # keep track of existing list
51
        self._data = [None] * cap
                                               # allocate list with new capacity
        walk = self.\_front
52.
                                               # only consider existing elements
53
        for k in range(self._size):
54
          self.\_data[k] = old[walk]
                                               # intentionally shift indices
55
          walk = (1 + walk) \% len(old)
                                                # use old size as modulus
        self.\_front = 0
56
                                                \# front has been realigned
```